

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 175.629 van 11 oktober 2007
in de zaak A. 185.212/XII-5212.**

In zake : de NV CCV-CARDFON,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. Ver Elst,
kantoor houdende te Ieper,
Brugseweg 63

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'Hooghe en L. Schellekens,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Loksumstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV CCV-Cardfon op 21 september 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van “Het Besluit van 12.09.2007 van de Waarnemend Directeur van de Aankopen, genomen bij delegatie van de Minister van Binnenlandse Zaken, tot opschorting van de deelname van CCV Cardfon aan de overeenkomst DGS/DSA 2007 R 3 084, wegens substantiële onregelmatigheid van de offerte en dit tot definitieve beslissing van Minister van Binnenlandse Zaken, ter kennis gebracht aan mijn verzoeker bij aangetekend schrijven van 12.09.2007”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 september 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2007, om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaten F. Ver Elst en P. Defreyne, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat L. Schellekens, die loco advocaat D. D’Hooghe verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. Barra;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De gegevens van de zaak

De in het geding zijnde opdracht heeft als voorwerp een “open meerjarige overeenkomst van diensten voor de aankoop, de levering en het onderhoud van mobiele betaalterminals”.

De gevolgde procedure is de algemene-offerteaanvraag waarbij drie offertes worden ingediend, waaronder een door de verzoekende partij NV CCV Cardfon.

Er wordt een “tussentijds verslag van uitsluiting” opgesteld door verwerende partij; het draagt als datum van ondertekening door de opsteller ervan 30 augustus 2007. Hierin worden twee offertes als niet conform aangemerkt namelijk die van verzoekende partij en die van de inschrijver NV Thales.

De offerte van de verzoekende partij wordt administratief niet conform bevonden om de volgende reden :

“In de prijzentabel (bijlage A/1 bij het bestek) worden voor post 7.4.b en 7.4.c twee (2) prijzen opgegeven, met name voor het systeem Horizon en het systeem Optimax. Dit wil zeggen dat er twee offertes werden ingediend, wat in strijd is met artikel 103 van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996, dat zegt dat iedere inschrijver slechts één offerte mag indienen per opdracht. Dit heeft een substantiële onregelmatigheid van de offerte tot gevolg”.

Enkel de offerte van ATOS Worldline wordt administratief conform bevonden en alleen die “zal overgemaakt worden voor verdere technische evaluatie”.

Voorts wordt als volgt overwogen :

“2.3.2.4 Opschorting

Rekening houdend met het artikel 3, 3/ van het ministeriële besluit van delegatie van 9 januari 2001, kan de directeur van de aankopen de deelname van een inschrijver opschorten in afwachting van de definitieve beslissing van de minister.

Deze beslissing zal dus bevestigd worden door de minister tijdens de toewijzing van de overeenkomst”.

Het laatste punt van dit verslag is de volgende passage, ondertekend door de waarnemend directeur van de aankopen en gedagtekend op 11 september 2007 :

“5 Uitsluiting van de overeenkomst

Op basis van de bovenstaande argumentatie, beslis ik om de deelname van de inschrijvers CCV Cardfon en THALES op te schorten voor verdere evaluatie in het kader van de overeenkomst DGS/DSA 2007 R3 084”.

De uitsluiting van de verzoekende partij wordt, afzonderlijk, door voornoemde directeur nog eens geformaliseerd in een “gemotiveerde beslissing” van 12 september 2007 met de voormelde redengeving. Deze “beslissing” is als bijlage gevoegd bij de brief van 12 september 2007 die de verwerende partij aan de verzoekende partij zendt. In die brief wordt onder meer gesteld :

“De gunningsbeslissing van het bovenvermeld dossier is het voorwerp van een gemotiveerde beslissing waarvan een afschrift als bijlage is gevoegd”.

Voorts wordt in de brief verwezen naar artikel 21 bis van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, en op de daarin bepaalde termijn van tien kalenderdagen om beroep aan te tekenen, onder meer bij de Raad van State via een uiterst dringende rechtspleging.

Beoordeling

Uit het hiervoor aangehaalde verslag lijkt -gelet op de laatste volzin ervan onder punt 5- te moeten worden afgeleid dat de bestreden beslissing geen eindbeslissing inhoudt t.a.v. de offertebeoordeling van de verzoekende partij, maar slechts een “opschorting” terwijl het de bevoegde minister is die definitief moet beslissen over de onregelmatigheid middels het al dan niet bevestigen van de beslissing van de waarnemend directeur.

Het aangehaalde verslag geeft er immers blijk van dat de waarnemend directeur van de aankopen juist toepassing heeft willen maken van artikel 3,3/, van het ministerieel besluit van 9 januari 2001 betreffende het overdragen van bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken aan bepaalde overheden inzake de gunning en de uitvoering van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en inzake het doen van diverse uitgaven. Het verslag verwijst aldus naar het genoemde artikel 3, 3/, dat bepaalt :

“Art. 3 [De overdracht van bevoegdheid omvat]
3/[...]Voor de overheidsopdrachten waarvoor de Minister ordonnateur is, mag de directeur van de Aankoopdienst de deelname van een inschrijver opschorten tot de definitieve beslissing van de Minister indien blijkt dat de inschrijving niet conform is op administratief vlak of niet beantwoordt aan de essentiële besteksbepalingen en./of zijn bijlagen”.

Het feit dat de verwerende partij zoals te dezen een dergelijke opschortingsbeslissing meedeelt als ware ze definitief want verwijzende naar de beroepsmogelijkheden vervat in artikel 21bis, doet niets af van die conclusie doch moet ertoe leiden dat de kosten lastens de verwerende partij worden gelegd.

De bestreden beslissing lijkt wegens haar voorlopig karakter geen voorwerp van een beroep tot nietigverklaring te kunnen zijn en dus evenmin van een vordering tot schorsing. Krachtens artikel 17, § 1, eerste lid, van de voornoemde wetten op de Raad van State, dient immers een akte of reglement van een administratieve overheid vatbaar te zijn voor nietigverklaring opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan zou kunnen bevelen.

De vordering tot schorsing moet dienvolgens worden afgewezen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 2007, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter

S. DOMS.

D. VERBIEST.